

ници в замъглените и откъснати доста от днешното време дълбинни пластове на обществената събитийност от времето на Средновековието в пределите на нашия континент и особено на славянския свят.

Разглеждайки спецификацията на постановката в пределно симболизираното и ритуализирано феодално общество в славянския свят, Ю. Лотман отбелязва някои интересни моменти и признаци, засягащи статуса на честта и славата, някои от които и днес могат да бъдат открити в своя превърнат вид в душевната нагласа и поведенската тактика на циганите в дискусийността относно нуждата от социално получаване, от въздаването им от страна на „другите“.

Както посочва Ю. Лотман, честта и славата са различни по семиотичен потенциал понятия и феномени²⁸. Честта винаги е предполагала материална награда, свързана е била с някаква въздавана вещественост, с регистрирането и зачитането на някакъв социално-статусен порядък, с отдаването си от долу на горе и с оказването ѝ от горе на долу, със зависимости между известни субординации или фиксирана и формално юридически закрепена равнопоставеност. Дори вербално тази семиотичност и семантичност на честта е била специфично зафиксирана и закодирана. Честта винаги се е свързвала с акта на обмяна, налагащ някакъв материален знак, с известна взаимност на социалните отношения, даващи право на уважение и обществена ценност, и тъкмо поради това нея я дават, вземат, оказват и въздават на съответно дислоцираните в пространството субекти.

В онова далечно историческо време семантичният и семиотичният микроконтекст на славата е бил съвсем по-различен. Защото тя е предполагала и изисквала липса на материална знаковост, била е откъсната и противопоставена на веществено-предметната възнаграденост, притежавала е по-деликатна и фаворизирана природа, доколкото се е съотнасяла като атрибут на нещо, което не се нуждае от материални знаци, поради обстоятелството, че то се е намирало на най-високите етажи на валидизираната символизация и ритуализация на социалните прояви на субекта. В този ракурс славата е засягала висшите вертикализирани слоеве на историческото време и пространство. Тоест, както пише Ю. Лотман, тя за разлика от честта, за която е било валидно мнението и оценката на съвременници-